

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720205176
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:6720205176.3

DOPĽŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu T. M., nar. XX. X. XXXX, bytom Z. XXX/XX, A. L. proti žalovanému Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO : 00151653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri, s.r.o., IČO : 36863017, so sídlom Bočná 10, Košice, o uložení povinnosti zdržať sa realizácie výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam a o určenie, že záložné právo k nehnuteľnostiam neexistuje, takto

rozhodol:

Dopĺňa rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 31. 8. 2021,
č. k. : 21C/1/2021 - 391 o výrok, ktorý znie :
„III. Návrh žalobcu na prerušenie konania z 3. 3. 2021 z a m i e t a .“

odôvodnenie:

1. Žalobou z 26. 11. 2020, doručenou na Okresný súd Zvolen 27. 11. 2020, a následne 4. 1. 2021 postúpenou na tunajší súd sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd (vo veci samej) určil, že žalovaný je povinný zdržať sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX, k. ú. Q., obec Hybe, okres Liptovský Mikuláš, a to rodinného domu, súp. č. XXX, postavenom na parcele č. 184/7 a pozemkov parc. č. 184/7, o výmere 625 m², parc. č. 184/8, o výmere 981 m² a parc. č. 193/2, o výmere 107 m², ako aj určenia, že záložné právo žalovaného k týmto nehnuteľnostiam neexistuje. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností a na týchto nehnuteľnostiach má trvalé bydlisko jeho matka, ktorá ich aj trvalo užíva a je to jej jediné obydlie. Dňa 10. 6. 2009 uzatvoril žalobca (ešte spolu so svojou zomrelou manželkou M. M.) a žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č. 0403835424 na sumu 45.400 eur, pri úrokovej sadzbe 5,99 % ročne, splátke 262,62 eur mesačne, v počte splátok 275, v termíne konečnej splatnosti 20. 5. 2032 a pri spôsobe splácania inkasom z inkasného účtu. Súčasťou zmluvy bol aj návrh na vklad záložného práva na predmetné nehnuteľnosti z 10. 6. 2009. V období od roku 2009 do roku 2016 žalobca na splátkový úver uhradil celkovo sumu 21.741,10 eur. V roku 2014 zomrela manželka žalobcu a žalobca sa snažil so žalovaným dohodnúť zmenu výšky splátok. Žalovaný namiesto ústretovosti naopak splátku zvýšil. Začiatkom roku 2016 sa nie vlastnou vinou žalobca dostal do finančných problémov (strata zamestnania) a snažil sa preto s veriteľom túto situáciu riešiť, avšak neúspešne. Žalovaný listom z 3. 2. 2017 pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu úveru a požiadal žalobcu o úhradu sumy 44.573,66 eur. Žalobca poprel pohľadávku žalovaného, čo do dôvodu aj výšky. Žalobca má za to, že zosplatnenie úveru je neplatné, pretože nebolo individuálne dohodnuté v úverovej zmluve. Žalovaný sa v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti odvolával na všeobecné obchodné podmienky (bod 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 1. 1. 2015), s týmito všeobecnými obchodnými podmienkami však žalobca nebol nikdy oboznámený a ani nemohol byť, nakoľko úverová zmluva bola podpísaná v roku 2009, kedy ešte všeobecné obchodné podmienky s účinnosťou od 1. 1. 2015 nemohli existovať. Žalobca nebol so žiadnymi všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámený. Dňa 26. 11. 2020 našiel na

oplotení svojej nehnuteľnosti v obci Hybe priložené oznámenie o dobrovoľnej dražbe č. DD 259/2020, ktoré sa malo konať 16. 12. 2020. Žalobca následne vzniesol námietku premlčania pohľadávky, ktorá vyplýva z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi ním ako dlžníkom a Slovenskou sporiteľňou, a.s. č. 0403835424, s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka, pretože ku dňu podania žaloby došlo k premlčaniu tejto pohľadávky, a súčasne došlo aj k premlčaniu záložného práva, ktoré sa takisto premlčuje v lehote 3 rokov, avšak nie skôr ako sa premlčí zabezpečená pohľadávka. Podľa žalobcu prvá neuhradená platba bola 19. 3. 2016, kvôli ktorej potom žalovaný vyhlásil úver za predčasne splatný 3. 2. 2017. Žalobca sa domnieva, že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je protiústavný. Záložný veriteľ (žalovaný) vzhľadom na to, že nedošlo (podľa neho) k úhrade celého dlhu, pristúpil k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Banka pritom vôbec nebrala ohľad na jeho bezvýchodiskovú situáciu. Banky majú povinnosť postupovať nielen v súlade so zákonom, ale voči obyčajným spotrebiteľom aj primerane a v súlade s odbornou starostlivosťou a dobrými mravmi, aby spotrebiteľov nevystavili neprimeranému výkonu záložného práva a záložné právo má byť výhradne iba „ultima ratio“ spôsob uspokojenia pohľadávky. Banka však nerešpektovala žiadnu primeranosť vo svojom postupe a za každú cenu chcela vykonať záložné právo, neponúkla žalobcovi žiadnu reštrukturalizáciu, odklad splátok, a ani nič podobné, a to napriek tomu, že vedela o jeho ťažkej situácii. Nemôže požívať súdnu ochranu taký výkon práva, ktorý je neprimeraný alebo sa prieči dobrým mravom (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.) Ústavne konformným nemôže byť taký výkon práva, ktorý je neprimeraný a zasahuje do práva na obydlie. Žalobcovi nie je jasné, prečo sa banka nesnažila uplatniť právo prostredníctvom exekúcie. Dražby sa zneužívajú a obchádza sa primeranejšia exekúcia, čo potvrdzujú aj súdy. Reálna hrozba dražby psychicky zle vplyva na zdravotný stav žalobcu a žalobca je strašne vystresovaný, čo prispieva k ďalšiemu zhoršovaniu jeho zdravotného stavu. Napriek tomu bol ochotný po toto ťažké obdobie splácať aspoň minimálnu čiastku, pokiaľ sa situácia v jeho rodine nestabilizuje. Zmluva o splátkovom úvere č. 0403835424 bola uzatvorená na základe nekalých praktík a do zmluvy boli včlenené neprijateľné podmienky. Zmluva bola uzatvorená v rozpore so smernicou rady 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pretože táto zmluva ukladá vypracovanie zmlúv jednoduchou, zrozumiteľnou rečou pre spotrebiteľa, aby tento mal príležitosť preskúmať všetky podmienky, a aby nemal o nich pochybnosti a rovnako zaväzuje dodávateľa poskytnúť odbornú pomoc, ktorá však nebola pri uzatváraní zmluvy poskytnutá. Právne úkony dodávateľa boli v rozpore so zákonom a priečia sa dobrým mravom. V rámci zmluvného vzťahu došlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluva je formulárová, typová a predtlačená a žalobca nemohol jej obsah ovplyvniť, musel zmluvu podpísať v celku s jedným podpisom. Dodávateľ (banka) 3. 2. 2017 zaslala žalobcovi oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, čím použila nekalú praktiku a neprijateľnú podmienku, nakoľko v § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka sa ustanovuje, že za neprijateľnú podmienku sa považuje aj dojednania, na základe ktorého sa požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Banka už pri uzatváraní zmluvy konala nekalo a dojednala neprijateľné podmienky. Za neprijateľné podmienky sa považujú ustanovenia, ktoré umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, resp. obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktorú by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah mala niesť iná zmluvná strana, resp. oprávnenie dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou alebo ktoré prináleží právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi. Žalobca ďalej poukázal na to, že podľa § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné. Žalovaný neskúmal bonitu žalobcu a ani sa nepýtal na situáciu v rodine, čím zanedbal svoju povinnosť odbornej starostlivosti podľa § 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zanedbanie povinnej odbornej starostlivosti je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa považované za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je podľa § 7 ods. 1 zákona zakázaná. Žalovaný teda poskytol úver bez toho, aby si overil, či bude žalobca schopný ho splácať. Žalobca je presvedčený, že žalovaný voči nemu použil neprijateľné zmluvné podmienky a nečestný postup, čím porušil § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Predmetná zmluva o úvere obsahuje vyššie uvedené neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca ďalej poukázal na to, že o obchádzanie zákona ide aj vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom v priamom rozpore, ale svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon dodržaný nebol. Pri takom veľkom počte hrubo nevyrovnaných a zneužívaných zmluvných podmienok, ktorú zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, nemôže obstať ani zmluva o úvere ako celok. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd aplikoval § 41 Občianskeho zákonníka v jeho eurokonformnom výklade s ustanovením čl. 6 ods. 1 smernice rady 93/13/EHS o

nekalých praktikách v spotrebiteľských zmluvách a v súlade s cieľom a zmyslom čl. 169 zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 38 Charty základných práv Európskej únie, ktoré vyjadrujú enormný záujem EÚ na ochranu práv a záujmu európskych spotrebiteľov. Absolútna neplatnosť právneho úkonu vzniká priamo zo zákona a pôsobí vo verejnom záujme priamo zo zákona, a to od počiatku, aj keď sa nikto tejto neplatnosti nedovolal. Právne účinky absolútne neplatného právneho úkonu nevzniknú. Súd musí z úradnej povinnosti vždy skúmať, či vykonaný právny úkon, s ktorým sú spojené právne následky je alebo nie je absolútne neplatný, a to aj bez návrhu účastníka. Spotrebiteľa nemá zaväzovať zmluva ako celok v kontexte ochrany spotrebiteľa pred používaním nekalých zmluvných podmienok. Banka vyžaduje podpisom od spotrebiteľa súhlas so sprístupnením a poskytnutím všetkých údajov o všetkých úveroch a bankových zárukách poskytnutých dlžníkovi, avšak dlžník jej nedáva súhlas so spracovaním a poskytovaním osobných údajov tretím osobám. Žalobca je presvedčený, že banka konala v rozpore so zákonom o ochrane osobných údajov. Inštitút dobrovoľnej dražby je inštitútom, ktorý vo svojej podstate vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok. S dosahom na ústavné právo na obydľie, a to bez akejkoľvek preventívnej ingerencie súdnej moci. Záložca je tak počas celého trvania záložného práva vystavený konaniu a rozhodovaniu záložného veriteľa, ktorého písomné vyhlásenie o pravosti, výške a platnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva a o tom, že predmet dražby je možné dražiť, plní na účely výkonu záložného práva funkciu exekučného titulu. Je otáznou, či takáto konštrukcia neodporuje základným súkromnoprávnym zásadám, najmä zásade rovnosti účastníkov v súkromnoprávnym vzťahov. Postihnutie majetku výlučne súkromnými osobami - podnikateľmi sledujúcimi dosahovanie zisku takmer bez akejkoľvek verejnoprávnej ochrany v rozsahu aký umožňuje slovenská právna úprava, je diskutabilné aj vo svetle porovnateľných právnych poriadkov. Súkromné osoby - podnikatelia sú pritom v pozícii osôb, ktoré majú garantovať ochranu práv osôb zúčastnených na dražobnom procese. Výkon záložného práva dražbou musí byť inštitútom uspokojenia pohľadávky, ktorý má povahu ultima ratio. V prípade vykonania dražby by došlo k neprimeranému zásahu do práv na obydlia a do práva na súkromie a rodinný život žalobcu.

2. Elektronickým podaním bez autorizácie podľa osobitného predpisu z 3. 3. 2021, doručeným na tunajší súd 4. 3. 2021 vo forme mailu (č.l. 186 až 188), a následne v zákonnej lehote podľa § 125 ods. 2 CSP doplneným v listinnej podobe doručeným na tunajší súd 8. 3. 2021 (č.l. 190 až 191), žalobca (okrem iného) navrhol prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. : 16Csp/1/2020, a to z dôvodu, že v uvedenom konaní žalovaný žaloval žalobcu o zaplatenie sumy 44.573,56 eur, ktorú žalobu súd prvej inštancie zamietol a rozhodnutie doteraz nenadobudlo právoplatnosť, pričom žalobca mal za to, že uvedené dva konania spolu súvisia.

3. Dňa 31. 8. 2021 vyhlásil tunajší súd na pojednávaní rozsudok, č.k. : 21C/1/2021 - 391, v ktorom opomenul uviesť osobitný výrok o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania z 3. 3. 2021.

4. Podľa § 164 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, „CSP“) ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konania, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také podanie podnet.

5. Podľa § 225 ods. 1 CSP ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

6. Podľa § 225 ods. 2, prvej vety CSP doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku.

7. Podľa § 162 ods. 3 CSP o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

8. Podľa § 194 ods. 1 CSP otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.

9. Vzhľadom na to, že po vyhlásení rozsudku z 31. 8. 2021 súd zistil, že v rámci vyhláseného rozsudku nedošlo (aj) k zamietnutiu návrhu žalobcu na prerušenie konania z 3. 3. 2021, o ktorom návrhu mal súd podľa § 162 ods. 3 CSP per analogiam iuris v spojení s § 164 CSP rozhodnúť v rozhodnutí vo veci samej,

t.j. v rozsudku z 31. 8. 2021 (viď aj komentár k CSP, C.H. BECK, autori Števíček a kolektív, rok 2016, komentár k § 164 CSP, str. 630), ako aj v spojení s čl. 4 Základných princípov CSP, ktorý procesný postup vyplývajúci z § 162 ods. 3 CSP má podľa zákonodarcu za cieľ eliminovať množstvo šikanózných návrh na prerušenie konania, ktoré by zo strany sporových strán viedli k prieťahom v konaní a spôsobovali neprímeranú dĺžku konania, keď sa častokrát ukazujú ako absolútne nedôvodné, a ktorý účel je na mieste aplikovať aj v prípade situácie predvídanej v § 164 CSP, tunajší súd aj bez návrhu doplnil podľa § 225 ods. 1, ods. 2 CSP predmetný rozsudku z 31. 8. 2021, ktorý doteraz nenadobudol právoplatnosť o tento chýbajúci výrok, ktorý mal byť do neho zahrnutý. Predmetom konania na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. : 16Csp/1/2020 totiž nie sú otázky, ktoré by tunajší súd nemohol v tomto konaní riešiť sám ako prejudiciálne otázky (§ 194 ods. 1 CSP), a keďže súčasne súd považoval (vzhľadom na rýchlosť a hospodárnosť konania) za vhodnejšie si tieto otázky prejudiciálne vyriešiť v tomto konaní, nepovažoval návrh žalobcu na prerušenie konania za dôvodný (§ 164 CSP).

10. Pokiaľ ide o obsahovo totožné návrhy na prerušenie konania, a to návrh doručený na tunajší súd 30. 8. 2021 (č.l. 353 a nasl.) a návrh z 30. 9. 2021, doručený na tunajší súd 1. 10. 2021 (č.l. 416 a nasl.), tak vzhľadom na to, že tieto návrhy podával K.. K. V., ktorý pri ich podávaní vystupoval iba ako údajný splnomocnený zástupca žalobcu, keďže pri plnomocenstve chýbala osvedčovacia doložka o zaručenej konverzii plnomocenstva žalobcu pre jeho osobu z listinnej podoby do elektronickej podoby (KEP K.. K. V. totiž neautorizoval aj podpis žalobcu na tejto plnej moci), súd dospel k záveru, že takéto plnomocenstvo nie je spôsobilé preukázať splnomocnenie žalobcu pre K.. K. V. zastupovať ho v tomto konaní, a to obzvlášť s prihliadnutím na okolnosť, že K.. K. V. bol osobitne (v telefonickej podobe vzhľadom na krátkosť času, ako aj vzhľadom na to, že samotná žiadosť o prerušenie konania bola podaná len deň pred nariadeným pojednávaním v elektronickej podobe) súdom vyzvaný, aby mu doručil túto chýbajúcu osvedčovaciu doložku o zaručenej konverzii plnomocenstva z listinnej podoby do elektronickej podoby (o čom svedčí aj úradný záznam asistentky na čl. 359 spisu), tejto výzve súdu preukázateľne nevyhovel, keď ešte toho istého dňa (30. 8. 2021) na základe tejto výzvy zaslal na súd znovu len plnomocenstvo bez tejto osvedčovacej doložky (spolu s ďalšími dokumentmi, o ktorých zaslanie súd menovaného nežiadal), a tento nedostatok pritom neodstránil ani do času podania ďalšieho návrhu na prerušenie konania z 30. 9. 2021.

Poučenie:

Proti tomuto dopĺňaciemu rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.